UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Secu[n]dus ar. expositio or[...]onis Hiere. Recordare d[omi]ne q[uo]d acciderit nob[is] [et]c. De multiplici rede[m]ptio[n]e. De abominabili p[...]cto[...] [...] natura[m]. Et de ei[us] punitio[n]e ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

clarũ eſt. Infidelis autem etiã obolo indiget. De igne lu
xurie. Iob.xxi. Ignis eſt vſq̧ ad cõſummationẽ deuorãs.
quia luxuria non ſolũ coinquinat corpus: ſed ⁊ animã: ⁊
totũ deuorat. Unde .i. Cor. vi. Omne peccatũ quodcũq̧
fecerit homo/extra corpus eſt. qui autẽ fornicatur: in cor/
pus ſuũ peccat. vbi dicit gloſ. In fornicatiõis opere ſic to
tus homo abſorbetur a carne: vt iam dici non poſſit ipſe
animus. Sed ſimul totus homo dicit̃ caro. Unde dicitur
fornicatio forme necatio. Ignis iſte nutrit̃ pinguedine/
ſcilꝫ ventris ingluuie. xliiij. diſt. §. i. Uñ verſus. Subtrahe
ligna foco ſi vis extinguere flãmã: Si carnis mot⁹: otia
tina dapes. ⁋ De igne ire ⁊ ſuperbie. Exo. xxij. Si egreſ/
ſus ignis inuenerit ſpicas: ⁊ cõprehenderit aceruos fru/
gum: ſiue ſtantes ſegetes in agris: reddet damnũ q̃ ignẽ
ſuccendit. ex̃ de iniur. ſi egreſſus. Aceruũ frugum ſunt cõ/
uentus religioſoꝝ. Cañ. vij. Uẽter tuus ſicut aceruus tri
tici vallat⁹ lilijs. Stantes ſegetes in agris ſunt boni acti
ui in habitu vite ſecularis: quos oẽs qui ad iram ꝓuocat
q̃ grauiter peccet/ex hoc patet q: omne damnũ reſtituet.
Unde Greg. Ideo timendi ſunt boni ne offendãtur: ne
forte per eos ille ꝓuocetur ad irã/qui eorũ corda ſemper
inhabitat. nam ſi malos offendimus/minime timere de/
bemus: quia illis noſtra actio diſplicet/quib⁹ nec iuſtitia
creatoris placet. ⁋ Prune cupiditatis ſunt diuitie. libidi
nis vero delicie. furoris lites ⁊ diſcordie. Uñ oram⁹ quo/
tidie. Extingue flãmas litiũ. horũ omniũ igniũ follis eſt
ſuggeſtio diaboli. Eſa. liiij. Ego creaui fabrũ ſufflantem
in igne prunas. Hic triplex ignis ſucceſus eſt/maxime in
medio clericorũ: ſolam expectans flagrationẽ elemento/
rum. ij. Pet. vlti. Elementa ignis calore ſoluẽtur. vt ſicut
nũc ardent in culpa: ardeãt pariter ⁊ in pena. Ps. xx. Po
nes eos vt clibanũ ignis. Eſa. l. Ecce oẽs vos accendẽtes
ignem/accincti flãmis quas ſuccẽdiſtis/ambulate in lu/
mine ignis veſtri: in flãmis quas ſuccendiſtis. ⁋ Simi/
liter vita iuſtorũ ignis eſt: ⁊ eorum gloria ignis erit: quia
nũc ardent igne diuini amoris. de quo Luce. xij. Ignẽ ve/
ni mittere in terrã. quid volo: niſi, vt ardeat: vnde Amb.
Non vtiq̧ illũ conſumptorẽ bonorũ: ſed bone voluntatis
authorẽ: qui aurea dñice domus vaſa meliorat: fenũ vero
cõſumit ⁊ ſtipulam. Et ibi Cyrillus. Hui⁹ ignis dñs acce
lerabat incendiũ. credebant eñ iam quidã quorum exor/
dium fuerãt venerandi diſcipuli: ſed ignis ſemel in iudea
accenſus/totũ orbem occupare debebat. Cõſummata eñ
paſſionis eius diſpẽſatione/⁊ in futuro ardebũt ſicut ſe/
raphin in cõſpectu dei: ⁊ fulgebũt ſicut ſol in ſplendorib⁹
ſanctorũ. Eſa. xxxi. Ignis eſt in ſyon/in eccleſia militãti. ⁊
caminus eius in hieruſalẽ. maximus cumulus in eccleſia
triũphanti. Hũc recipere nõ poſſumus/niſi prius ignẽ in
nobis extinxerimus alienũ. de quo ſupra dixi. qđ repreſen
tatur in ſabbato ſancto: quãdo pri⁹ ignis vetus extingui/
tur: ⁊ ignis nouus accenditur: ⁊ benedicitur. ⁋ Sequit̃.
Et deuorauit fundamẽta eius. i. clericos: maxime p̃latos:
qui ſunt eccleſie fundamẽta. vt ſupra in principio iſtius. c.
dixi. ⁊ colũne. ij. q. vij. accuſatio. i. ſequit̃. Non crediderũt
reges terre ⁊ vniuerſi habitatores orbis/qm̃ ingrederet̃
hoſtis ⁊ inimicus per portas hieruſalẽ. Quũ enim in pri
mitiua eccleſia floreret ſanctitas omnimoda ⁊ perfecta:
quis regũ aut q̇s habitator orbis id eſt eccleſie/crederet
in illo tẽpore q̃ diabolus inimicus ⁊ hoſtis ingrederetur
per portas. i. per prelatos: Uñ Ioã. x. dicit dñs. Ego ſum
oſtiũ. quia ipſi ſunt p̃ncipales preuaricatores. xxiij. q. iiij.
tranſferũt. Uel per portas ſenſus intelligimus. vñ Hiere.
ix. Aſcẽdit mors per feneſtras noſtras. mors. i. peccatũ vel
diabolus in hieruſalẽ id eſt eccleſiã pacificam. Dicit̃ autẽ
diabolus principaliter hoſtis ⁊ inimicus. vnde Matth.
xiij. Inimicus homo hoc fecit. Ubi Hiero. Diabolus pro/
pterea inimicus homo appellat̃: q: deus eſſe deſijt. Et. ix.
Ps. ſcriptũ eſt de eo. Exurge domine nõ cõfortetur homo:
quãobrem non dormiat q̃ in eccleſia prepoſitus eſt: ne per
illius negligentiã inimicus homo ſuperſeminet zizania:
hoc eſt hereticoꝝ dogmata. Itẽ ibi Chryſ. Inimicus aũt
vocatur propter iacturam quã infert hoĩbus. vexatio eñ
diaboli aduerſum nos eſt. principiũ autem vexationis fa
ctũ eſt nõ ab inimicitia que eſt ad nos: ſed que eſt ad deũ.
⁋ Sequit̃. Propter peccata ꝓphetarũ ei⁹. Prophete ſe/
pe in ſacro eloquio doctores ⁊ prelati vocãtur. xliij. diſ. ſit
rector. Et iniquitates ſacerdotũ eius/qui effuderunt in
medio eius ſanguinẽ iuſtorũ/precipue chriſti. Mat. xxvij.
de peni. diſt. i. periculoſe. Nã a ſacerdotibus principaliter
mala procedũt. xxiiij. q. iij. tranſferũt. maxime auaritia. ex̃
de deci. c. i. Sanguis aũt multis modis funditur. de peni.
diſt. i. homicidiorũ. cum. iiij. c. ſeq. ⁋ Sequit̃. Errauerunt
ceci in plateis. quia prelati ceci: ⁊ duces cecorũ. xxxviij. di.
que ipſis. errãt per falſam doctrinã in populo qui late vi/
uit. Polluti ſunt ſanguine, peccati. Io. i. qui nõ ex ſangui/
nibus. ⁊ paulopoſt ſequit̃. Appropinquauit finis noſter:
cõpleti ſunt dies noſtri: q: venit finis noſter. vere: q: cõple
ta eſt oĩs malitia: non reſtat maius malũ addere. vñ pau/
lopoſt ſequit̃. Completa eſt iniquitas tua filia ſyon.

⁋ Articulus Secundus. A

Plango igit̃ ⁊ oro
iterũ cum Hiere. Thren. v. Oratio Hie/
remie quã iterum cõmentor. i. in threnis
iiij. ⁊. viij. ar. in. §. recordare. Recordare
dñe quid acciderit nobis. q: inuenerunt
nos vere multa mala. i. Macha. i. id eſt peccata in omĩ ge
nere. Intuere ⁊ reſpice opprobriũ noſtrũ. vitiorũ noſtroꝝ
quibus opprobriũ facti ſumus cunctis gentibus. de quo
opprobrio. ps. cxviij. Amputa opprobriũ meũ quod ſuſpi
catus ſum. Et de quorũ vitiorum opprobrio venit̃ in op/
probrium ſempiternũ. de quo Dañ. xij. Alij euigilabunt in
vitam eternam: alij in opprobriũ ſempiternũ. Hereditas
noſtra verſa eſt ad alienos. Hiſtorice. quia ꝓpter peccata
noſtra terra ſubiecta eccleſie/ſicut terra ꝓmiſſiõis ⁊ alie
in terra grecorũ ⁊ armenorũ/verſa eſt ad alienos. quia a
ſaracenis ⁊ tartaris poſſidetur: q̃ alieni ſunt a fide ⁊ obe/
dientia romane eccleſie. ⁊ de q̃bus põt intelligi illud Ps.
liij. Quoniã alieni inſurrexerũt aduerſum me. Reſpice. q:
hereditas chriſti de qua ps. cxxvi. Cũ dederit dilectis ſuis
ſomnũ ecce hereditas dñi. ad quã p̃ncipaliter clerici ſunt
vocati. Uñ ꝓpterea vocant̃ clerici: quia in ſortẽ ⁊ partem
electi. Et funiculus hereditatis ei⁹. xxi. diſt. cleros. in pn. ⁊
xij. q. i. clericus. Et innocentie hereditas ⁊ virtutũ/in qua
patribus noſtris ſuccedere debebamus. de qua. xl. diſ. c. i.
Uerſa eſt ad alienos. i. laicos reſpectu clericorũ ab eccl̃ia
alienos. q: hodie cõmuniter innocẽtiores ⁊ virtuoſiores
ſunt clericis. viij. q. i. qualis. hodie eñ vere q̃ſi ſancti ſunt
laici reſpectu clericorũ: ⁊ in die iudicij ſurgent laici cũ ge/
neratione iſta clericoꝝ ⁊ religioſorũ: ⁊ condẽnabunt eos
cõparatione vite nõ ſententie poteſtate. ſicut exponit Hie
ro. Mat. xij. ⁊ Luc. xi. de niniuitis ⁊ regina ſaba condẽnã/
tibus iudeos in die iudicij. vide. ſ. ar. pri. §. i. ꝟ. diſperſi ſ̃.
⁋ Sequit̃. Dom⁹ noſtre ad extraneos. eccleſie facte ſunt
habitatio incredulorũ a fide extraneoꝝ. Sequit̃. Pupilli
facti ſumus abſq̧ patre. q: vere p̃lati/eccleſie patres. ij. q.
vij. qualis. vi. q. i. infamis. vocãtur. ſed vere cõiter in effe/
ctu patres nõ ſunt: q: inutiles ſunt. ⁊ non refert vel prela
tũ nõ habere/vel inutilẽ vel malũ habere. ad hec. xix. diſt.
ſm. ad fi. ibi. Ideo ſ̃ ⁊ hic cuius nomẽ dr̃ reticendũ ⁊c. ij.
q. vij. non oẽs epi ſunt epi. ⁊. c. q̃ nec regiminis. xl. di. mul/
ti ſacerdotes/et pauci ſacerdotes. vij. q. i. factus. in fi. ibi.
iã non ſecũdus ſed nullus eſt. de pe. di. i. §. hoc idẽ. ꝟ. item
a mortuo. Et q̃ inhabilis eſt ad agendũ nullus dicit̃. ff. qđ
cuiuſq̧ vni. l. i. §. vlti. ⁊. ff. q̃ ſatiſ. cogã. l. quoties. ad velle.
quãuis. §. ſi cõuenerit. ex̃ de trãſla. c. ij. §. ſed neq̧ illud. ꝟ.
ſicut. ff. ſi q̇s cau. l. quoties. Quõ enim vocantur patres q̃
nec ſua peccata detergũt: nec filioꝝ crimen corrigunt: ta/
les magis canes impudici q̃ patres vel epi appellandi
ſunt. xlvij. di. §. neceſſe. ij. q. vij. q̃ nec regiminis. lxxxiij. diſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nemo.ij.Coꝛ.xiij.Quū etiam parētes filijs theſaurizare
debeāt:quō patres ſunt pꝛelati/qui tota die ſuos excoꝛiāt
ſubditos:xvj.q.j.predicatoꝛ.ex̄ de cenſi.cum aplſ.§.pꝛohi
bemus.Indurātur em̄ pꝛelati patres ad filios ſubditos.
xvj.q.j.pꝛedicatoꝛ.quaſi nō ſint ſui.vt dicit Job.xxxix.Se
quitur.Matres noſtre quaſi vidue.q: mater eccleſia q̄ſi
vidua eſt/filijs in pctō moꝛtuis viduata.de peni.diſt.j.de
fleat.⁊ q: quaſi vidua malos pꝛelatos habēs.vt in pꝛe.ex̄
de trāſla.c.ij.§.ſed nec illud. ¶ Aquam noſtrā pecunia bi
bimus.aqua fluida hic luxuria eſt.vnde diabolus rex eſt
oīm qui in aquis ſunt:vbi ſcʒ eſt voluptas ⁊ luxurie ꝓpa
go.de peni.diſt.ij.ſi enī.in fi. Hec luxuria ad literam pecu
nia que datur ſcoꝛto cōparatur.Pꝛouer.vj. Preciū ſcoꝛti
vix vnius panis eſt.mulier aūt pꝛecioſam viri aīam capit.
Ligna noſtra pꝛecio cōparauimus.ad cōburendum nos.
pꝛecio cōparamus:q: ad peccādum pꝛeciū damus:⁊ nos
diabolo per delectationē quā in peccato habemus/vēdi
mus.Eſa.l. Iniquitatibus veſtris vēditi eſtis.Et hec eſt
vēditio culpe que eſt ab hoīe.vñ Ber. Noſtra/nos diabo
lo volūtas mancipat.Eſt alia vēditio pene eterne/que eſt
a deo pꝛo vēditione culpe.de qua Deut.xxxij.Deꝰ ſuus vē
didit eos.⁊ de qua Deut.xxviij.Vēderis inimicis tuis in
ſeruos ⁊ ancillas.de peni.diſt.j.medicina.Ceruicibus no
ſtris minabamur.i.ducebamur.verſus. Quū grex minas
tur/lupus illi dente minatur.q: a diabolo ducimur:quem
ſup ceruices noſtras impoſuimus:quū iugū eius peccati
ſuſcepimus.de quo iugo Hiere.xxx. Conterā iugū eiꝰ de
collo tuo.Laſſis nō dabatur requies.q: vere peccatū fati
gat coꝛpus ⁊ aīam:⁊ nullus malus requiem habere pōt.
ſm Aug.q: nunq̄ illi ſua conſcientia requieſcit. vñ ⁊ qui
diabolo ſeruit requiē habere nō poteſt. Vñ ꝓpheta Hie
re.xvj.c.Seruietis dijs alienis qui non dabunt vobis re
quiē.Et nō eſt pax impijs/dicit dñs.Eſa.xlviij.c.in fi. Se
quitur.Egypto dedimꝰ manū. Egyptus tenebꝛe vel an
guſtia vel tribulatio interpꝛetaꝛ: per quā peccatū intelli
gitur:qđ aīe ⁊ coꝛpoꝛi tenebꝛas infert:anguſtiā facit ⁊ tri
bulationē.Rom̄.xiij.Abijciamus opera tenebꝛarū. ⁊ ſup
id Pſ.xlv.Adiutoꝛ in tribulationibus.gloſ. Nulla maioꝛ
triſtitia/nulla tribulatio:q̄ peccatoꝛum conſciētia (al's deli
ctoꝛū) cui manū damus quū ad peccandū operam tribui
mus.per manus em̄ opera deſignātur.ex̄ de ſacra vnc.c.j.
§.ad exhibēdū.ꝟ.per manus.Et Aſſyꝛijs vt ſaturaremur
pane.Aſſyꝛij facture vigilantes dño interpꝛetātur. ij ſunt
demones creature et facture dei ⁊ natura boni creati.ex̄
de ſum.trini.c.j.ꝑmo rñ.ꝟ.diabolus.de peni.diſt.ij.pꝛinci
piū.quos deus creauit ad ſe contēplandū ⁊ laudandum:
ſed quidā per ingratitudinē ceciderūt.vt pꝛe.c.pꝛincipiū.
Vigilantes dño:quia nunq̄ doꝛmiunt impugnantes ſer
uos dei.vñ Ber.Non doꝛmitabit neq̄ doꝛmiet q̄ cuſtodit
iſrael:quia non doꝛmit neq̄ doꝛmitat q̄ impugnat iſrael.
q̄bus datur manus/quando eis ſeruitur:pꝛo ſaturatione
panū.i.delectatione carnaliū.de quo pane Thꝛen̄.j. Oīs
populus gemens ⁊ querens panē dedit pꝛecioſa queq̄ ꝓ
cibo ad refocillandū animā.vbi dicit Greg.Gemens po
pulus querit panē:quū praua multitudo affligitur eo q̄
non ad votū pꝛeſentis vite iucūditate ſatiatur.ſed pꝛecio
ſa queq̄ ꝓ cibo dat/qui virtutē mentis in appetitū tranſi
toꝛie delectationis inclinat. ⁊ refocillare animas nititur
q: ſuis pꝛauis deſiderijs ſatiſfacere conatur. vnde Eccl'i.
xxiij.Homini foꝛnicario oīs panis dulcis.Et Pꝛouer.iij.
Comedunt panē impietatis: et vinū iniquitatis bibunt.
Iſti ſunt antropophagi.i.hominum comeſtoꝛes. De quo
pſ.xiij.⁊.lij.qui deuoꝛāt plebem meā ſicut eſcā panis. Itē
Pꝛouerb.ix. Panis abſconditus ſuauioꝛ.q: ſtulti eo ma
gis hereticoꝛū verba ſuſcipiunt:quo cōmuniter nō habēt
de iſto pane.Job.xv.cū ſe mouerit ad querendū panem.

Cur deꝰ peccare nō poſſit

¶ Sequiꝛ. Patres noſtri peccauerūt:⁊ non ſunt. q: pec
catū nihil eſt:quia paſſio ⁊ pꝛiuatio.ꝓpterea deus pecca
re nō poteſt:quia peccare eſt aliquid nō poſſe.de peni. di.
ij.§.charitas.in fi.diſtin.Vñ recedente gratia ab anima/
ipſa moꝛtua dicitur:ac ſi nō eſſet.de peni.di.j.§.hoc idē.ꝟ.
reſuſcitatus.⁊ pſ.lxxij.Et ego ad nihilum redactus ſum.
ſubaudi per peccatū.⁊ neſciui.⁊ Job.xxx. Redactus ſum
ad nihilū.⁊ Rachel noluit conſolari ploꝛans filios/quia
non ſunt.Matth.ij.quos ſm vnam expoſitionē Hiero.in
eternū moꝛtuos iudicabat.Et de diabolo dicit Job.xviij.
Habitent in tabernaculo illius ſocij eius qui non eſt. Se
quitur.Et nos iniq̄tates eoꝛū poꝛtauimus. Hiſtoꝛice/q:
pꝛo peccato vniꝰ alij frequenter tēpoꝛaliter puniūtur.j.q.
iiij.ſed obijcitur.(al's ſub.c.eccleſia) ꝟ.itē peccato achoꝛ.
Typice. Puniūtur filij imitatoꝛes ſcelerū parētum.ſic in
telligitur ſm vnā lecturam.j.q.iiij.§.cōtra. vbi de hoc.lvj.
diſt.§.ſed hoc.⁊.§.q̄ autē.j.q.j.cito turpem.De talibꝰ ma
lis patribus.Ezech.xvj. Pater tuus Amoꝛreus/ſcilʒ dia
bolus amaricans.⁊ mater tua Cethea.id eſt caro garru
la.Serui dominati ſunt noſtri.literaliter. Saraceni dicti
agareni deſcēdentes de Hiſmaele filio Abꝛae ⁊ Agar an
cille.Gen̄.xvj.di.lvj.hiſmael. vnde ⁊ Saraceni nō de Sa
ra libera deſcendūt:ſed de Hiſmaele.de hoc no.Oſtiē.in
ſumma.ex̄ de iude. ⁊ ſara.in rubꝛicella de ſaracenis.in.§.
⁊ vnde dicātur.⁊ iſti ſunt Hiſmaelite q̄ emerunt Joſeph.
Gen̄.xxxvij.Iſti inquā agareni ſerui: quia deſcendentes
de ſerua:dominātur chꝛiſtianoꝛū in multiplici parte mun
di:maxime in terra ſancta ⁊ in terra egypti ⁊ in aphꝛica:
pꝛopter peccata noſtra.Moꝛaliter.Demones ſerui totali
ter vitioꝛū/⁊ ſerui penarū/dominātur nobis:quia eis in
ſuis tentationibꝰ obedimus.vñ ⁊ auarus demoni dicto
mām̄ona ſeruit.Matth.vj.non poteſtis deo ſeruire ⁊ mā
mone vbi gloſ. Per mām̄ona intelligiꝛ etiā diabolus qui
pꝛeeſt diuitijs nō q̄ poſſit eas dare/niſi quādo deus per
mittit:ſed quia per eas hoīes fallit. Itē ibi Aug.Quī em̄
ſeruit mām̄one.i.diuitijs/illi vtiq̄ ſeruit q̄ rebus iſtis ter
renis merito ſue peruerſitatis pꝛepoſitus/pꝛinceps huiꝰ
ſeculi.Jo.xij.⁊.xiiij.a dño dicitur.de hoc no.xiiij.q.v.§.ſed
hoc.in gloſ.mām̄ona. ¶ Vel ſerui.i.peccata.ab effectu.q:
ſeruū faciunt hominem.vñ Jo.viij.omnis qui facit pecca
tū/ſeruus eſt peccati.ij.q.vij.§.quia ergo.ſup quo Greg.
iiij.moꝛal'.Quia quiſq̄ ſe pꝛauo deſiderio ſubijcit: iniqui
tatis dominio dudum libera mentis colla ſupponit.Sed
huic dño contradicimus quū iniquitati que nos ceperat
reluctamur:quū conſuetudini violēter reſiſtimus:quum
culpā penitendo percutimus:⁊ maculas ſoꝛdium lachꝛy
mis lauamus. Itē Greg.xxv.moꝛal'.Quanto autē aliqui
liberius peragūt peruerſa que volūt:tanto eius.i.diabo
li ſeruitio obnoxius obligātur. Item Aug. Miſerabilis
ſeruitus.ſeruus hoīs aliquādo ſui dñi duris imperijs fa
tigatus/fugiēdo requieſcit.ſeruus peccati quo fugit ſecū
trahit pctm̄ quocūq̄ fugerit.pctm̄ em̄ intus eſt.voluptas
trāſit.peccatū nō trāſit.pꝛeterijt qđ delectabat:remāſit qđ
pungat.Unde ⁊ ꝓpter peccatū ebꝛietatis ſeruitus indu
cta eſt.xxxv.di.ſexto die. ¶ B Sequiꝛ.Et non fuit q̄ re
dimeret de manu eoꝛ.pſ.vij.Et nō eſt qui redimat.⁊ ite
rum.pſ.xlviij.Frater nō redimit:redimet homo.⁊ vix in
uenitur qui det pꝛeciū redēptionis anime ſue.pꝛeciū aūt
eleemoſyna eſt.Dan̄.iiij.dixit Daniel Nabuchodonoſoꝛ.
Peccata tua eleemoſynis redime.de pe.diſt.j.quādo.vꝛ.
vnde Aug.Redime te homo dū viuis.redime te ipſe dum
potes.redime te dū pꝛecium in manibꝰ habes.redime te
ne dū moꝛs amara te pꝛeuenerit:⁊ vitam ſimul ⁊ pꝛecium
perdas.Unde ⁊ de peccatoꝛe dicitur pſ.xlviij.Non dabit
deo placationē ſuam : nec pꝛeciū redēptionis anime ſue.
Eſt ⁊ alia redēptio/vera cōtritio.Eccl'i.xx.Eſt qui multa
redimat/ſcʒ peccata/modico pꝛecio.i.vnica vera cōtritio
ne. ¶ Sed nec pꝛelati redimunt peccata populi/ea com
edentes.i.ſuis oꝛationibꝰ ea delentes.iij.q.j.nulli.q: oꝛa
tio eoꝛum illa que eſt in peccato eſt.pſ.cviij.Et oꝛatio eiꝰ
fiat in peccatū.de peni.diſt.iij.nihil inde.iij.q.vij.in grauis
bus.Nec ſubditos curāt coꝛrigere:⁊ ſic redimere.ij.q.vij.
qui nec regiminis.Bern̄.Cadit aſina:⁊ eſt qui ſubleuet.
perit anima:⁊ nō eſt qui adiuuet.Sequitur.In animabꝰ

noſtris afferebamus panem nobis a facie gladij in deſer
to.q.d. Animas noſtras expoſuimus gladio ſententie dei
pro delectatione peccati/que hic per panē intelligitur. de
quo.ſ.dixi.ibi.vt ſaturaremur panib⁹ in deſerto.quia aīa
ma per peccatū a deo deſerit͛.Eſa.xvij. Eris deſerta: quia
oblita es dei ſaluatoris tui. Oſee.ix. Ve eis:quū receſſero
ab eis. De gladio ſentētie dei cōtra peccatores Deut.xxxij.
Si acuero vt fulgur gladiū meū.gladius iſte ſentētia iu/
dicis eſt/qua dicet Mat.xxv. Ite maledicti in ignē eter/
num. Apoc.j.de ore eius gladi⁹.ex͂ de priuil.ex ore ꝛc. Iſte
gladius nō ſolū ſicut fulgur acutus erit: ſed omi fulgure
acutior. Aug. Nonne mallent fulmine incendi q̇bus dice/
tur in fine. Ite maledicti in ignē eternū? Sequit͛. Pellis
noſtra quaſi clibanus exuſta eſt a facie tempeſtatū famis.
Quia vere tāta eſt fames peccādi. de qua.ſ.in primo ar/
ticulo ſuper verbo in Thren.dixi. Etiā ad literā pellis ex/
terior corporis vritur ꝛ attenuat͛ maxime in peccato car/
nali cuius cōcupiſcentia etiā corpus cōſumit.vt ſupra.in
Thren.ſuper verbo ſuccēdit ignē in ſyon.in ar. p̄mo dixi.
Vel pellis/cōuerſatio exterior:quia pellis carnē tegit. ex/
uſta eſt/ſenſibus inhoneſta ꝛ turpis.de hoc.ſ.ſuper v̄bo/
adheſit cutis in Thren.di.xi.p̄mo ar. Vocatur autē pecca
tum tēpeſtas:quia animā cōſumit/tribulat/ꝛ eneruat: vt
tēpeſtas nauem.de qua tēpeſtate.pſ.lxviij. Nō me demer
gat tēpeſtas aque/ſcʒ peccati. Et iterū ibidem. Et tempe
ſtas demerſit me. Pernicioſum aūt eſt prelatū proretam
vocatū in tali tēpeſtate ꝛ fluctibus peccatorū/ſubditum
derelinquere.vij.q.j.ſciſcitaris. Sequit͛. Mulieres in ſyō
humiliauerūt.ſcʒ hoſtes demones:q: frequenter in eccle/
ſia cū eis peccatū cōmiſſum eſt: ꝛ cōmittitur:ꝛ frequēter
per clericos.ex͂ de adul.ſignificaſti. Unde ꝛ heu adimple/
tur illud.ij.lib. Machab.vj.vbi dicit͛. Nam ꝛ templū luxu
ria/ꝛ comeſſationib⁹ erat plenū ꝛ ſcortantiū cū meretri/
cibus:ſacratiſq; edib⁹ mulieres ſe vltro ingerebāt: vltro
ferentes ea que non licebat. quod aūt.ſ.dicit. humiliaue/
rūt.i.vituperauerūt. Unde pſ.xliij. Humiliata eſt in pul/
uere peccati anima noſtra.ꝛ illud.pſ.ciiij. Humiliauerūt
in cōpedibus pedes eius. Et ſimilis locutio Dan.iij.ibi.
Sumuſq; humiles in vniuerſa terra hodie ꝑpter pecca/
ta noſtra.i.humiliati ꝛ vituperati. Similis locutio Jud.
xix.ibi.humilietis eas. ❡ Sequitur in Thren. Et v̄gines
in ciuitatibus Juda.i.eccleſia que chriſtū confitetur. hu/
miliantur nāq; tota die.i. ſtuprantur virgines intra eccle
ſiam. ſtuprū autem eſt proprie illicita virginū defloratio.
xxxvi.q.j.§.cū ergo.ex͂ de adul.c.ij.ꝛ ibi.vrinā.in quo aper
te pʒ ꝙ prelati puniuntur pro peccatis ſubditorū. Unde
ibi Greg. Hoc ſi hoies cogitarent:principatus nō ambi/
rent. Sufficit eīm pro peccatis ꝓprijs argui ꝛ reddere ra/
tionē.quid neceſſe eſt ꝑ peccatis populi oſtentari contra
ſolē? ſtuprate a ſtupratorib⁹ dotarētur/ne paſſim fornica/
rētur:ſed maritarent͛.e.ti.c.j. ❡ Sequitur. Principes ma/
nu ſuſpenſi ſunt. De iſtis principibus vide quod ſcripſi.ſ.
Thren.ij.c.in litera Beth.ſup verbo principes.in.§. quō.
in ar.v.prelati eccleſie p̄ncipes.xxxv.diſt.eccleſie.j.q.vij.cō
uenientib⁹.v̄.item tharaſius.ꝑpter eorū praua opera de/
ſignata per manū.ex͂ de ſacra vnc.c.vnico.ibi.per manus
ſuſpenſi.i.ſuſpendio mortis eterne digni ſunt.ꝛ q: exēplū
peccandi ſunt populo.ex͂ de vo.ꝛ vo.re.magne.§. p̄terea.
Unde quū peccaſſet populus fornicās cū filiab⁹ Moab:
iratus dn̄s ait Nume.xxv. Moyſi. Tolle cunctos princi/
pes populi:ꝛ ſuſpēde eos cōtra ſolē in patibulis:vt auer/
tatur furor meus ab iſrael. Nā prelati tot mortibus digni
ſunt quot ad ſubditos ſuos perditionis exēpla tranſmit/
tunt.xj.q.iij.precipue. ❡ Sequit͛. Et facies ſenū non eru/
buerunt.ſ.hoſtes vel iuniores.qui intra eccleſiā ſeniores
derident ꝛ increpāt:ſicut dicebat Job.xxx. Nunc deridēt
me iuniores tēpore. Cōtra illud Pauli. Seniorē ne incre
pauerís.j.ad Timo.v.ij.q.vij.paulus. Vel facies vt ſit no/
minatiuus pluralis/ſenū non erubuerunt ſcʒ peccare ma
xime in immūditia. Iſti ſunt mali ſenes impudici de quí/
bus dicit͛ Dan.xiij. Egreſſa eſt iniq̄tas de Babylone a ſe/
nibus iudicib⁹ ꝛc.ꝛ.j.inueterate dierū malorū ꝛc. De ta/
libus ſenibus dicit͛ Laqueus iuuenū.gloſ.malo exemplo.
oēs vos.Eſa.xlij. Et maledictus puer centū annorū.Eſa.
lxv.ꝛ.ij.q.vij.paulus.ibi. De malo ſene.lxxvj.diſtin.tanta.
❡ Sequit͛. Adoleſcentib⁹ impudice abuſi ſunt. Heu heu
intra ſanctā eccleſiam multi religioſi ꝛ clerici in ſuis late/
bris ꝛ cōuenticulis/ꝛ laici iā in pleriſq; ciuitatibus/ma/
xime in Italia publice quodāmodo nefandū gymnaſiū
cōſtituunt ꝛ paleſtram:in illius flagitij abominatione ſe Italica
exercētes.ꝛ optimi quiq; ephebor ū in lupanari ponunt: feditas.
vt factū fuit Hieroſolymis tēpore Machab.ij. Machab.
iiij. Quod flagitiū vtinā ſm leges vltore gladio puniret͛.
C.de adul.cum vir.al's eīm timor dei eos a tāto malo non
reuocat.ferro eīm neceſſe eſt vt abſcindātur vulnera q̄ fo/
mentorū non ſenſerint diſciplinam.xvj.q.j.in canonibus.
lxxxij.diſt.plurimos.in fi. Tantā enim abominabilē dele/
ctationē in illo flagitio immundus ſpūs ſubminiſtrat: vt
multo maiorē ibi ſentiant ꝙ in fetore.ex͂ de preſump.cum
in iuuentute.libidinis mulierū:qui iſto morbo laborant.
ſicut audiui a talib⁹ hoc non erubeſcētibus cōfiteri. Pro/
pter hoc vitiū/q̄nq; ciuitates/due ꝑpter vicinitatē/tres
propter ſceleris actū/igne ꝛ ſulphure cōſumpte ſubmer/
ſe ſunt.in aut͛.vt nō luxu.cōtra natu.circa fi.coll͛.vj. de pe/
ni.di.j.ſed ꝛ cōtinuo. vbi de hoc. Sed cur nubit vir in fe/
minā.i.ad modū femine vires porrecturus:q̄d cupit vbi
ſexus locum ſuū perdit? vbi ſcelus eſt id qd̄ non ꝓficit ſci/
re? vbi ſexus mutat͛ in alteram formā? vbi amor nec inue/
nitur? Tales ergo infames inſurgētibus legib⁹ armatis
viribus ſunt vltore gladio feriēdi.vt pre.l.cū vir. ❡ Sed
et ſm canones ꝑ hoc flagitio clericus deponit͛:ꝛ in arctū
monaſteriū detruditur ad perpetuā penitentiā peragen/
dā. Religioſus vero incarceratur ſm religioſorū cōſtitu/
tiones.de hoc ex͂ de exceſ.p̄la.clerici. vbi de hoc.ꝛ de vi.ꝛ
ho.cleri.vt clericorum. vbi de hoc.iij.q.vij.§.verū.v̄. alij ꝓhi
bētur. De ſolo verbo tali fedatur os:ꝛ polluitur aer:ꝛ au/
res audientiū polluūtur.xxxij.q.iiij.in eo. Per hoc pecca/
tū ſocietas que cū deo eſt/violatur.xxxij.q.vij.flagitia.et
plus peccat talis ꝙ cū matre propria.e.cauſa.ꝛ.q.adulte/
rij malū. Propter hoc crimē dicit imperator ꝙ tēpeſtates
ꝛ peſtilentie inducūtur ꝛ fames ꝛ terre motus.in aut͛.vt
nō luxu.cōtra natu.§.ſi enim.coll͛.vj. Et qui puerū impu
dicū facere attentauerit:iniuriarū tenetur.de pe.di.j.ſi q̄s
tam maſculū.ꝛ qui eū corrumpit capite punitur.e.di. qui
prauo. Propter tamen actū ſodomiticum non pōt vir di/
mitti ab vxore.legit͛ ꝛ no.xxxij.q.vij. omnes cauſationes.
❡ Sciendū tm̄ ad hoc deteſtabile vitiū deteſtādum ꝛ ca/
uendū ꝙ magnitudo peccati cōtra naturā pōt oſtēdi per
ſacram ſcripturā que hoc vitiū aſſerit maximū. Un̄ Gen.
xiij.hoies aūt ſodomite erāt peſſimi ꝛc.ꝛ.xviij.dicit dn̄s. Varia
clamor ſodomorū ꝛc.ij.q.j.deus.ex͂ de accuſa. qualiter.ij. execran/
Greg. Tāte ꝛ inaudite turpitudinis vitiū quaſi admira/ de hui⁹
tionē ꝛ dubitationē parit in audiēte. Unde dn̄s quaſi ad/ obſceni/
mirans ꝛ dubitans ſuper tanto ſcelere/deſcēdam inquit tatis ſup
ꝛ videbo ꝛc. Item Gen.xxxviij.legit͛ de Joſeph ꝙ accuſa plicia.
uit fratres ſuos apud patrem ſuū crimine peſſimo.i.de vi
tio cōtra naturā:vel cū beſtijs:vel ad inuicem:vel cū alijs
ſm vnā acceptionē. ❡ Poteſt etiā oſtēdi magnitudo hu/
ius pcti per vindictā ſumptā de eo:q̄le fuit diluuium inter
alias cauſas.quia ſicut Methodi⁹ hiſtoriographus ait.
Mulieres ſupgreſſe abutebant͛ viris: ꝛ hoies etiā in al/
terutrū exarſerūt. Alia vindicta fuit ꝙ dn̄s pluit ignem ꝛ
ſulphur ſup ſodomā ꝛc. Gen.xix. Et ſubmerſe ſunt q̄nq;
ciuitates.ꝛ fecit lacū qui dicit͛ mare mortuū.illa aqua nō
eſt natabilis nec potabilis.ibi ferrū natat:ꝛ pluuia mergi
tur.ꝛ ibi ſunt poma pulcherrima exteri⁹: intus aūt plena
fauilla ꝛ cinere.his verbis deſcribit͛ luxuria.vt no. de pe.
di.j.ſed cōtinuo.in gloſ.j. ❡ Alia vindicta fuit de Onam
filio Jude patriarche de quo legit͛ Gen.xxxviij. ꝙ ſemen
fundebat. Unde ꝛ dn̄s percuſſit eū ꝛ mortuus eſt. Leuit͛.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

etiã. xx. legitur. Qui dormierit cũ maſculo coitu femineo: vterq; operati ſunt nefas: morte moriãtur: ſanguis eorũ ſit ſuper eos. xxxij. q. v. §. hinc apparet. Item qui cũ iumento coierit: morte moriat̃. pecus quoq; occidite. Mulier q̃ ſuccubuerit cuilibet iumento/ſimul interficiat̃ cũ eo. ſanguis eorũ ſit ſuper eos. Leuit̃. xx. xv. q. j. mulier. ⁊ Johel. iij. Congregabo oẽs gentes ⁊c̃. Et poſt. Diſceptabo ibi cum eis. quare ſequit̃ ibi. Poſuerunt puerum in proſtibulo. ad Roma. j. Propterea tradidit. i. permiſit tradi. ſic exponit̃ xxxij. q. iiij. vaſis. illos de⁹ in paſſiones ignominie. nã femine eorũ mutauerũt naturalẽ vſum/in eũ qui eſt contra naturã. ſimiliter autẽ ⁊ maſculi relicto vſu naturali. femine exarſerũt in deſiderijs ſuis. inuicem maſculi in maſculos turpitudinẽ operãtes: ⁊ mercedem quã oportuit erroris ſui in ſemetipſis recipiẽtes. Itẽ oſtendit̃ per hoc ꝙ multi antiqui inueniũtur non reputaſſe quaſi adulteriũ vel ſtuprũ reſpectu hui⁹ peccati. Geñ. xix. dicit Loth ſodomitis. Nolite queſo fratres mei: nolite hoc malũ facere. habeo duas filias que nondũ cognouerũt virũ: educam eas ad vos: ⁊ abutimini eis ſicut placuerit vobis. xiiij. diſt. quod ait Loth. xxxij. q. vij. offerebat ⁊c̃. Itẽ ibi in illo Geñ. c. xix. alia vindicta. Et eos q̃ foris erant/percuſſerũt cecitate a minimo vſq; ad maximũ. Et Judic. xix. Educ virũ qui ingreſſus eſt domũ tuam: vt abutamur eo. egreſſuſq; eſt ſenex ad eos/⁊ ait. Nolite fratres: nolite facere hoc: q; ingreſſus eſt homo hoſpitiũ meũ. ⁊ ceſſate ab hac ſtultitia. Habeo filiã virginẽ: ⁊ hic homo habet cõcubinã: educam eas ad vos vt humilietis eas ⁊ veſtrã libidinẽ cõpleatis. tantũ obſecro ꝙ ſcelus hoc cõtra naturã nõ operemini in virũ. ¶ Propter hoc vitium q̃d erat in humana natura/fili⁹ dei fere deſijt incarnari. dicit Aug. Hoc vitio laborantes/homicide ſunt: etſi nõ gladio/tñ facto: quo dicũt deo. Tu feciſti maſculũ ⁊ feminam vt multiplicẽtur homines. Geñ. j. nos operã damus vt minuãtur ⁊ deficiat gen⁹ humanũ feminis non parturiẽtibus. Et cõgrue dicit̃ peccatũ contra naturã: q; tales impij non obſeruãt legẽ quam et bruta aĩalia. ar. bo. xxxij. q. vij. non ſolũ. in ſi. De hoc etiã Bern. ſup canti. ſermone. lxvij. Tolle de eccleſia venerabile coniugiũ: nõne reples ↄcubinarijs/inceſtuoſis/feminifluis/mollibus/maſculorũ cõcubitoribus ⁊c̃. ¶ Aug. de adulterinis cõiugijs ⁊ trãſfert̃. xxxij. q. vij. adulteri malũ. Vſus enĩ naturalis ſi vltra modũ prolabitur: in vxore q̃dẽ veniale eſt: in meretrice dãnabile eſt. ſed illud quod cõtra naturã fit/execrabiliter quidẽ in meretrice fit: ſed execrabilius in vxore. Itẽ Aug. cõtra Joui. Vſus naturalis ⁊ licitus eſt ſicut in cõiugio: ⁊ illicitus ſicut in adulterio. contra naturã vero ſemp̃ illicitus. et proculdubio flagitioſior atq; turpior. quẽ ſanctus apl's ⁊ in feminis arguebat: dãnabiliores volẽs intelligi ꝙ ſi in vſu naturali vel adulterãdo peccarẽt. xxxij. q. vij. vſus. ¶ Sodomite vidẽtes angelos iuuẽculos immo vultus decore precipuos: et apud Loth receſſiſſe cognoſcẽntes: ad iniuriã eorũ pulchritudinis ſunt cõuerſi. Joſephus. In terra ſodomorũ gignũtur poma q̃ ad maturitatis faciẽ perueniunt: que morſa in fauillã ⁊ fumũ euaneſcũt. Aug. de ciui. dei lib. xxj. Itẽ ſuper illud Eſa. ix. Habitãtib⁹ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. dicit Hiero. ꝙ lux illa oẽs laborantes illo vitio extinxit. ⁊ hoc fecit chriſtus: vt oẽs eradicaret: ne in natura quã aſſumpſerat tãta de cetero immũditia inueniret̃. ¶ Furẽtes iſta libidine degeneres eſſe ⁊ ignobiles ⁊ furẽtes libidine nec bello ſeculari fortes/nec in fide eſſe ſtabiles eſſe cõſtat. lvj. di. ſi gens anglorũ. Propter iſtud vitiũ filij paruuli eorũ morte puniũtur igni. ſed ignis pena illis diminuta eſt/q̃bus ſucceſſio paterni ſceleris adempta eſt

Diffidentie filij.

j. q. iiij. §. his ita. ꝟ. itẽ paruulos. Iſti etiã flagitioſi ſingulariter dicunt̃ filij diffidẽtie. ex de ex. prela. clerici. q; vt ibi dicit gloſ. de eorũ ſalute diffidendũ eſt. q; vix aut difficillime reuertũtur. ſm Oſtiẽ. Reuerti tñ poſſunt ſi volunt: q; de nemine deſperãdũ eſt in hac vita. xxxij. q. iiij. ancillã. de pe. diſ. vij. c. j. ¶ Ex ſuperioribus authoritatib⁹ ⁊ originalibus colligit̃ ꝙ iſtius flagitij abominabilis multiplex ſpecies eſt: ⁊ oĩs ſpecies criminoſa: ſed vna magis alia. quia gradus ſunt in pctĩs: maxime in pctõ carnis. xxxij. q. vij. §. ſunt enĩ. cũ. c. ſeq. ⁊ vnũ eſt maius alio. vt ibi. Quos ſcribi licet me pudeat: ꝓpter cõfeſſores vt ſciant alleuiare pauliſper ⁊ aggrauare ſemp̃ hoc ſcelus. nõ ad predicãdũ niſi generaliter pctm̃ ſodomiticum ſuper oĩa carnalia aggrauando: ⁊ ſi ſpecialiter cautiſſime. ¶ Eſt autẽ vna ſpecies manib⁹ ſe vel aliũ tangere impudice: maxime membrum vel vicina ei. ar. xxxij. q. v. nec ſolo. ⁊ q. iiij. c. meretrices. in ſi. xxxij. di. hoſpitiolũ. ¶ Scd̃a ſpecies eſt ſe tangere ⁊ polluere. no. xxxij. q. vij. omnes. in gloſ. veſter. ⁊ hec maior. Et iſte viliſſimus tactus ⁊ pollutio multũ hodie inualuit in omni genere hoim̃ illorũ qui fetores libidinis amplectãt̃ quã ſecundã perſonã nõ habent: vel memoria act⁹ illi⁹ ſe turpiſſime fedant. ⁊ talis memoria cũ delectatione ⁊ eius conſenſu etiã ſine tactu peccatũ mortale eſt. vt legit̃ no. xxxij. q. vij. nõ ſolum. ¶ Tertia ſpecies/polluere vxorẽ extra clauſtra pudoris. de qua. xxxv. q. iij. extraordinaria. et de eo q̃ cog. ↄſan. vxo. ſue. fraternitati. vel aliã mulierem. ſed prima maior. de hac etiã pollutione ſic. xxxij. q. vij. oĩs.
¶ Quarta ſpecies/cũ iumentis. de qua. ſ. ꝟ. poteſt dici.
¶ Quinta ſpecies/maſculi cũ maſculo. quo caſu minus malũ eſt pati ꝙ agere. no. xxxij. q. vij. adulterij. in gloſ. quo caſu. Sed in iſta peſtifera ſpecie horribili⁹ ⁊ ſceleſtius eſt retro in ano mẽbrũ immittere: ꝙ facie ad faciẽ ſe amplexantes vel procũbentes ſe cõtingere agitare contrectare ⁊ fedare. ¶ Sexta ſpecies eſt/qñ mulieres ſupergrediũtur ⁊ abutuntur viris. ¶ Septima/qñ mulieres fede ⁊ impudice ſe adinuicem abutunt̃. vt. ſ. tetigi. ꝟ. põt. ¶ Octaua/qñ mulier ſe ſupponit iumẽto. vt. ſ. dixi. ꝟ. põt. ¶ Nona/qñ vir cõtra naturã abutitur muliere. q̃d in meretrice eſt execrabile: in vxore deteſtabilius. vt. ſ. item. ꝟ. Aug. ꝑbani. ¶ Decima ⁊ forſan inaudita. ſ; ego ſepe audiui ab eiſdem nefandis. qñ vna mulier formans ſibi formã membri virilis alia abutit̃ cũ eodem. Non dedignẽtur hypocrite ſe coram hoibus iuſtificantes audire talia. Sed cõfundãtur ⁊ reuereant̃ ⁊ cõuertãtur ⁊ intantũ ſe non diſſimulent ſi tanguntur. ¶ Undecima/qñ ſemen fundit̃ ſine tactu. ſ. ꝟ. alia vindicta. Intantũ tot⁹ mũdus maxime Italia iſti⁹ ſceleris ſpecieb⁹ obrutus eſt: ꝙ remedijs non ſupereſt: nec p̄dicationũ/nec timoris pene tẽporalis: niſi ignis de celo ſulphureus in ira dei ⁊ correctionẽ aliorũ/iterum ſup iſtos ſceleratiſſimos vtraq; morte digniſſimos deſcẽdat velociter ⁊ cõſummat: ſicut conſumpſit ⁊ exterminauit peſſimos ſodomitas. Geñ. xix. ¶ Circa nouitios ephebos intantũ demon manũ miſit ad fortia ingrediẽtes ordines: ꝙ ſuper iſta materia ſuperabũdantiſſima cautela et cuſtodia adhibẽda eſt. Job. xl. dicit̃ de diabolo. Abſorbebit fluuiũ. i. gẽtes infideles fluidas. nec mirabitur. i. p magno nõ habebit ſi deuoret infideles. habet enĩ fiduciã vt influat Jordanis in os ei⁹. i. ꝙ deuoret baptizatos maxime religioſos qui ſe lachrymis ⁊ penitẽtia iudicãt quodie. Jordanis enĩ interp̄tat̃ riuus iudicij. Uñ Hiero. Job ſubuertere cupit. ⁊ deuorato Juda ad turbandos apl'os expetit poteſtatẽ. ¶ Sequit̃ in Threnis. Et pueri i ligno corruerũt. per pueros in ſacro eloquio pctõres inſtan ſepe intelligũtur. Uñ Eccl'e. x. Ue terre cuius rex puer eſt id eſt ratio puerilis. Et pharao pueros maſculos ſubmergi p̄cepit. Exo. j. A pharaone diabolo ſubmergit̃ q̃ fluctibus tribulationũ ad pctm̃ inuoluit̃. ſubmergit̃ quidẽ nũc in culpa: tandẽ in gehẽna. Hiere. lj. Sic ſubmergetur Babylõ. Et. iiij. Reg. ij. Duo vrſi lacerauerũt. xlij. pueros. vrſi luxurioſi ſignificãt ſpũs fornicationũ: q̃ de luxuria tentãt vel qui bene duo dicunt̃/ꝓpter vtrũq; ſexũ quem tentãt. vel q; in illo pctõ duas aĩas lacerãt: ſicut beſtie ⁊ aues feriũt cadauer. Geñ. xl. Lacerabunt volucres carnes tuas. Tales pueri in ligno corruerunt q; ſe in pctõ arido/maxime ſodomitico ſuſpenderunt. Sequit̃. Senes de portis deſecerũt. Olim predicatores in porta ſedebãt tẽpli: vt ingre

dicētes ⁊ egredientes audirent verbū dñi. Hiere. vij. Sta in
porta domus dñi. ⁊ Amos. v. Odio habuerūt corripiētē
in porta. ⁊ pſ̄. lxviij. Aduerſum me loquebantur qui ſede
bāt in porta. Ad literā hodie predicatores/ qꝛ adulatores
ſunt: non correctores: nec veritatis liberi denuntiatores.
vñ ⁊ pditores. xi. q. iij. nolite. Hodie oēs dicūt maxime
prelatis loquimini nobis placentia. Eſa. xxx. Ad literā hodie
verbū Hiere. cōpletur. Hiere. vj. Ecce verbū dñi factū eſt
eis in opprobriū: ⁊ nō ſuſcipiūt illud. qꝛ increpationem ⁊
correctionē quantūuis generaliter predicatā reputāt vi-
tuperationē: ⁊ p ſe dictā vnuſquiſq; maxime p̄latorū acci-
pit. Unde nō inueniſ qui pre timore pnūtiare audeat ve
ritatē: quā ſi dixerit pſecutiones ⁊ tribulationes nedū ab
alijs/ ſed etiā precipue a ſuis fratrib9 ſuſtinebit. ſicut ego
in meipſo frequēter fui expertus. ſed p perſecutione a pdi
catione ceſſare nō habet. xliij. di. ſcim9. Contēnitur etiam
hodie pdicator ꝑpter vilitatē pſone. Un Eccl'i. xiij. Diues
locutus eſt: ⁊ oēs tacuerunt: ⁊ verbū illius vſq; ad nubes
pducent. pauper locut9 eſt: ⁊ dicūt: qs eſt hic? ¶ Sed ver
bū Pauli de lōge pphetantis cōpleſ hodie. ij. ad Timo.
iiij. Erit tēpus quū ſanā doctrinā non ſuſtinebunt: ſed ad
ſua deſideria coaceruabūt ſibi magiſtros prurientes auri-
bus: ⁊ a veritate quidē auditū auertent: ad fabulas autē
conuertentur. xxvj. q. v. nec mirū. vltra colū. Nemo audet
hodie pdicare in genere etiā vitia. quū dicat Paulus. p. c.
ij. ad Tim. iiij. argue. obſecra. increpa. Thren. ij. Prophe-
te tui. i. pdicatores tui viderunt tibi falſa ⁊ ſtulta: nec ape
riebāt iniquitatē tuā vt te ad pniam puocarent. qđ expo
nitur. xliij. diſt. ſit rector. Eſa. lviij. Et annuntia pplo meo
ſcelera eorū ⁊ domui Jacob pctā eorū. Tales ſenes defece-
runt. qꝛ ⁊ ipſi predicatores ſenes multi etate nō morib9:
que ſenectus attēdenda eſt. lxxxiiij. di. porro. Senes non
eos ſacra ſcriptura vocare cōſueuit: q ſola tēporū quanti
tate/ ſed qui morū grauitate maturi ſunt. Un in li. Sap.
iiij. c. Senectus honorabilis eſt. non diuturna neq; nume
ro annorū cōputata. cani ſunt ſenſus hoīs: ⁊ etas ſincera
vita immaculata. Greg. in moral. li. xxx. itē Amb. in hexa-
meron. Senect9 ipſa in bonis moribus dulcior: in cōſilijs
vtilior: ad cōſtantiā ſubeūde mortis paratior: ad reprimē
das libidines fortior. Itē Chryſ. ſup epiſtolam ad Heb.
homil. xiij. Nā ⁊ regem honoramus: ⁊ ei9 purpurā ⁊ dia-
dema: qꝛ iſta ſunt ſigna principat9. Si vero audiuerimus
illū cū purpura cōſpui ⁊ ab armigeris ſuis cōculcari: nū-
qđ reuereremur nūc purpurā aut diadema? Noli ḡ ꝑpter
canos velle honorari: qñ ipſe eos iniurias. Itē ſup Mat.
Fides nūq̄ ſeneſcit: ⁊ religio fatigationē non ſentit. Defe
cerūt. qꝛ dicunt ⁊ non faciunt. xix. diſt. ḡm. ſ. q. ſ. nō quales.
¶ Sequiſ. Et iuuenes de choro pſallentiū. ideo nō pſal-
lunt iuuenes in eccleſia habētes officium pſalmiſtatus a
pſalmis canendis vt. xxj. di. c. j. ⁊. pſalmiſte. xxiij. di. pſalmi
ſta. qꝛ eos comedit ignis luxurie. pſ̄. lxxvij. Juuenes eorū
comedit ignis. Amb. ſup beati immaculati. Juuentus eſt
ad amorē liberior. ad ludū incautior. ad infirmitatē fragi
lior. ad correctionem durior. Et qꝛ peccatū qđ ſuo effectu
triſtitiam ingerit/ in eis eſt iſto tpe: ideo ab eis receſſit leti
tia ſpūalis. vñ Amb. de officijs. Ut in ſenib9 grauitas: in
iuuenib9 alacritas: Ita in adoleſcētibus verecūdia velut
quadā dote cōmendaſ nature. Juuenes etiā hic accipiū-
tur non etate ſed ſenſu ⁊ vitio. Un gloſ. ij. Paral. x. Juue-
nem nō etate ſed vitio ſepe dicimus. non em̄ Roboā erat
etate iuuenis: ſʒ ſenſu. qui. xlj. anno etatis ſue regnare ce-
pit. Un in pn. x. c. Paral. ij. diciſ. At illi reſpōderūt vt iuue
nes ⁊ nutriti cū eo in delicijs. Sicut etiā accipiſ. iij. Reg.
xij. ⁊ xxiiij. di. quorūdam. ibi. Merito iuuenis diciſ: qꝛ iu
uenilib9 deſiderijs occupatus/ nulla grauitate cōſtringi-
tur. Un Greg. in moral. li. xxx. Juuenes dici ſolēt q nulla
De vero gaudio ſpūali — cōſilij grauitate deprimūtur. ¶ D Sequiſ. Defecit gau
diū cordis noſtri. Gaudiū cordis verum/ puritas cordis
eſt. qđ vocatur ab apl'o. Rom. xiiij. gaudiū ſpūs ſancti. De
quo Phil. iiij. Gaudete in dño ⁊c. ⁊ Eccl. ix. Bibe cū gau
dio vinū tuū: qꝛ deo placēt opera tua. Eſa. xij. Haurietis
aquas. ſ. cōſolationis. in gaudio de fontib9 ſaluatoris. Et
Act. viij. Ibat eunuchus per viā ſuā gaudēs. Et Roma.
xij. Gaudete cū gaudentibus ⁊c. Hoc gaudiū eſt vbi cri-
men non eſt. peccator em̄ vere gaudere nō poteſt. Tob. v.
Quale mihi gaudiū erit qui in tenebris ſcʒ peccatorū ſe-
deo: ⁊ de qbus. j. Jo. ij. Qui odit fratrem ſuū: in tenebris eſt
Et Jac. iiij. Omnis talis exultatio maligna eſt. q. d. non
eſt vera exultatio. ⁊ nō ſolū maligna: ſed etiā falſa. qꝛ ſibi
effectū letitie cauſa triſtis vſurpat. Un Prouerb. xiiij. Ri-
ſus dolore miſcebiſ: ⁊ extrema gaudij luct9 occupat. Luc.
vj. Ue vobis q ridetis nūc: qꝛ lugebitis. vbi Baſili9. Quū
dñs ridētes nūc arguat: planū eſt ꝙ nūq̄ erit fidei tēpus
riſus: ⁊ precipue in tāta multitudine eorū qui in pctō mo-
riūtur: p quibus lugere oportet. ſuperfluus aūt riſus eſt
immoderātie ſignū/ ⁊ effrenis anime motus. ſed vſq; ad
vult9 iocunditatis exprimere paſſionē anime nō dedecet.
¶ Chryſ. Dic mihi aūt cur concurreris ⁊ defluis: q debes
adſiſtere terribili iudicio: et ponere rationē de oibus hic
operatis? Et Ber. Nūquid qui induūtur purpura ⁊ byſſo
gaudiū ⁊ letitiā obtinebunt? Abſit vt in terra ſuauiter vi
uentiū inueniaſ materia gaudiorū: quū tantis alteratio-
nibus tota mundi facies immuteſ: ⁊ eleuetur: ⁊ allidaſ: ⁊
reſpiret alliſa. Aug. de verbis dñi. ſermone. xxxviij. ⁊ gloſ.
Phil. iiij. Gaudiū ſeculi ⁊ letitia eſt impunita neqtia. ſcʒ
luxuriari: inebriari: ⁊ nihil mali pati. Itē Aug. ſuper Joā.
ſermone. vij. Letitia ſeculi eſt vanitas. cū magna expecta-
tione ſperaſ vt veniat: nec pōt teneri quū venerit. ¶ Itē
gloſ. ſuper Pſ̄. xxxvj. Exultare eſt quū magna alacritate
animi gaudere. letari eſt tēperata animi affectione gau-
dere. Item Anſel. ſup Pſ̄. v. Letitia eſt animi exultatio et
corporis. vñ a ſaltu diciſ exulto. Item Greg. in mora. lib.
ij. Prenūtia tribulationis eſt letitia ſatietatis. Itē Greg.
in mora. li. xij. Uera mētis letitia creata eſt. dignū itaq; vt
ſe ſemp homo merērē inueniat qui derelicto creatore in ſe
gaudiū querebat. Itē Ceſarius in ſermone. Uerum gau
diū non poſſideſ niſi pax ⁊ iuſtitia teneatur. Prima em̄ ⁊
quaſi radix eſt iuſtitia. Scđa pax. Tertia gaudiū. De iuſti
tia naſcitur pax. de pace gaudiū. gaudiū vero fructus bo
norū operū oſtendiſ. Seneca in ep'lis. Nūq̄ ſapiēs ſine
gaudio eſt. gaudiū aūt non naſcitur niſi ex virtute cōſciē-
tie. Hiero. ad Heliodorū. Delicatus es frater: ſi ⁊ hic gau-
dere vis cū ſeculo: ⁊ poſtea regnare cū chriſto. Itē Sene
ca in ep'lis. Patrie eſt non exilij frequētia gaudiorū. ⁊ nu-
meroſitates feſtiuitatū ciues non exules. itē Greg. in mo
ral. A veritatis pabulo ieiuni ſunt: q in hac peregrinatio-
nis inopia letanſ. Beati tantū gaudebūt: quātū amabūt
⁊ tantū amabūt: quantū cognoſcēt. Itē Aug. de agone. c.
x. Gaudet piſcis qñ nō videt hamū: eſcā deuorat: ſed quū
piſcator eū adducere ceperit: viſcera torquētur primo: de-
inde ab omni letitia p ipſam eſcā de qua ligat9 eſt ad con
ſumptionē trahiſ: ſicut ſunt oēs qui de bonis tēporalibus
beatos ſe putāt. hamū acceperunt. veniet tēpus quo ſen-
tiēt quāta tormēta cū auiditate deuorauerūt. Et ideo bo
nis nihil nocet ꝙ eis hec auferūtur q nō diligūt. bona au
ferre nemo pōt. ¶ Bern. de libero arbitrio. c. xiiij. Qui le
tanſ quū male fecerint ⁊ exultāt in rebus peſſimis. Pro-
uer. ij. Tale eſt qđ faciūt quale quū phrenetici ridēt. Nul-
la verior miſeria: ꝙ falſa letitia. Itē Bern. in ſermone de
oibus ſanctis. Illud verū ⁊ ſolū eſt gaudiū: qđ nō de crea
tura ſed de creatore cōcipiſ: cui cōparata oīs aliūde iocū
ditas meror eſt: oīs ſuauitas dolor eſt: oē dulce amarū eſt:
oīne decorū fedū: poſtremo oīne quodcūq; delectare pōt
moleſtū. Itē Greg. in homil. de virginib9. Nemo pōt hic
gaudere cū ſeculo: ⁊ illic regnare cū chriſto. Tulli9 de offi
cijs. Gaudia ſemp animos inquietāt. modus em̄ raro le-
tis reb9 imponitur: q magis in triſtitijs inueniſ. Merito
igiſ diciſ. Defecit gaudium cordis noſtri. ꝑpter peccata q
ſunt intra eccleſiā: que triſtes nos faciūt effectiue. Triſti-
tia peccati eſt amaritudo cōſcientie que ſemp eſt in prauo

opere. de qua Eccli. xliiij. Beatus qui non eſt ſtimulatꝰ in
triſtitia delicti. Iſid. Uis nunq̄ eſſe triſtis: bñ viue. Reus
animus nūq̄ ſecurus ⁊ letus eſt. Hiere. xlvj. Uidi eos pa
uidos ⁊ terga vertētes. Sequit. Uerſus eſt in luctū cho/
rus noſter. i. inſtrumentū letitie. de quo pſ. cl. in tympano
⁊ choro. Et Luc. xv. ibi. ſymphoniam ⁊ chorū. ⁊ ex̄ de cele.
miſ. dolētes. ibi. chori ſilentiū fugiētes. ❡ E Uerſus eſt
in luctū. i. triſtitiā. vñ Augu. ſup illud Mat. v. Beati q̄ lu
gent. Luctus eſt triſtitia de morte charoꝝ. Uere hodie in
eccleſia dei nō eſt materia gaudiorū: ſed plāctus ⁊ luctus
q: vellimꝰ nolimus/pctā grauia ⁊ frequētata/nec ꝑ luctū
deleta/nobis luctū ⁊ triſtitiā intulerūt. neq̄ in dño poſſu/
mus exultare: q: iuſti nō ſumus. iuxta illud pſ. xxxij. Exul
tate iuſti in dño. Sed vtinā ⁊ lugeremus. q: nō lugemus.
⁊ bonū luctū nobis ꝓcuraremꝰ: vt malū luctū expellere/
mus. Luctus eñ ſm deū eſt aīe contriſtatio: in dolore cor/
dis affectio: quem ſitit ſempiterne feruēter ⁊ impetuoſe
querēs: ⁊ in priuatione cōſecutionis queſiti doloroſe ⁊ la
borioſe perſequēs: ⁊ poſt hūc lamētabiliter eiulās. Uel lu
ctus eſt ſtimulus aureus aīe oīs adheſionis ⁊ affectiōis
nudatiuus. ⁊ in viſitatione cordis a ſancta triſtitia infixꝰ
timore liquefaciēs ⁊ humiliās. ſm Climac. abbā. montis
ſynai. ❡ F Sequit. Cecidit corona capitis noſtri. Uere
cecidit a capitibꝰ clericorū corona regni/qđ in chriſto ex/
pectat deſignata. xij. q. j. duo ſunt. ꝓpter peccatum q̄ au/
fert regnū. vñ Mat. xxj. Auferet a vobis regnū dei: ⁊ da/
bit genti facienti iuſtitiā. xxiij. q. vij. c. ij. Scđm Inno. in ſer

Sctōꝝ corona duplex.

mone. duplex eſt corona ſanctoꝝ. Una eſt in via: q̄ dat ad
meritū: q̄ eſt corona virtutis ⁊ grē: que eſt iuſtitia quā cā/
dor grē illuſtrat. vñ pſ. lxiiij. Bñdices corone anni beni/
gnitatis tue. i. multiplicabis virtutē grē. Habet aūt coro
na ꝟtutis in gyro quatuor ꝑncipales lapides. i. quatuor vir/
tutes politicas. A parte anteriori/iuſtitiā. q: que ſunt an/
te/ſunt certa. A poſteriori/prudentiā. q: q̄ ſunt retro/ſunt
dubia. A dextra/tēperantiā. q: q̄ ſunt a dextris/ſunt ꝓſpe
ra. A ſiniſtris/fortitudinē. q: q̄ ſunt a ſiniſtris/ſunt aduer/
ſa. In certis eſt adhibēda iuſtitia. In dubijs adhibenda
prudētia. In ꝓſperis opus eſt tēperātia. In aduerſis for/
titudo eſt neceſſaria. ❡ Alia corona eſt in patria. de qua
pſ. viij. Gloria ⁊ honore coronaſti eū. Hāc coronā perdi/
mus: q: paſſionē chriſti nec in memoria nec in imitatione
habemꝰ. vñ. j. Macha. x. Miſit Alexāder. i. chriſtꝰ alleuās
tenebras/ab intellectu: vel auferēs anguſtias/ab affectu
Ioā. j. Gratia ⁊ veritas ꝑ ieſum chriſtū. Ionathe. q̄ inter/
pretat colūba doni. Purpurā. paſſionis. vñ illud. Ornata
regis purpura. Et coronā. i. premiū paſſionis. ❡ Cecidit
etiā corona capitis noſtri. q: vitā ⁊ exēpla apl'oꝝ nō tene/
mus: q̄ ſunt corona principū ⁊ fundamenta eccleſie. ex̄ de
elec. fundamēta. lib. vj. vñ ſup pſ. xx. Poſuiſti in capite eiꝰ
coronā de lapide p̄cioſo. dicit gloſ. q: in ꝑncipio ſermonis
eius ambierūt eū lapides precioſi. i. apl'i: qui ſunt. xij. lapi
des in rationali iudicij. Exo. xxviij. ⁊ Ezech. xij. fundamē/
ta ſpūalis edificij. Apoca. xxj. ❡ Cecidit etiā corona capi/
tis noſtri. q: fides charitate formata: per quā coronā dat
caput noſtrū chriſtus. defecit quaſi. vñ Zacha. vj. Sume
a trāſmigratione aurū ⁊ argentum. i. charitatē ⁊ fidē. Au
rū eñ ſpecies eſt metallorū. Et facies coronā ⁊ pones in
capite ieſu. q: oēm gloriā ⁊ honorē ⁊ virtutē chriſto debe/
mus attribuere. ſicut de ſanctis legit Apoc. iiij. Mittebāt
coronas ſuas/ante thronū dñi dei ſui. Sequit. Ue nobis
quia peccauimꝰ/ſubaudi. propter qđ cecidit corona capi/
tis noſtri: vt premittitur. Ue. i. eterna dānatio. Apoc. viij.
Ue Ue Ue habitātibꝰ in terra. Et Eccl'es. iiij. Ue ſoli. lxxxi.
di. in oībus. Et Luc. vj. vbi quater ponit iſtud ve. ⁊ Mat.
xxiij. vbi ponitur octies ve. Ubi Chryſ. Hec eñ dictio ve
ſemꝑ in ſcripturis đr de ijs q̄ nō poſſunt euadere a futuro
ſupplicio. propterea factū eſt meſtū cor noſtrū. q: peccaui
mus: ⁊ coronā perdidimus. Qđ eñ bonū (dicebat frater
Egidius ſociꝰ beati Frāciſci) pōt habere in hac vita: qui
expectat habere oē malū in alia: Quā letitiā habere pōt:
qui ſperat oēm habere ſemꝑ triſtitiā: Nā (vt ſatis dictū
eſt) oīe pctm̄ triſtitiā neceſſariā ſecū portās infert cordi.
❡ Sequit. Ideo contenebrati ſunt oculi nr̄i. i. interiores.
q: pctm̄ mētī tenebras ingerit: ⁊ frequēter cordi. vñ Geñ.
xix. Eos qui foris erant percuſſerunt cecitate. loquitur de
Sodomitis. Greg. Carnalis delectatio mētē quā inficit/
obſcurat: vt videre veri luminis claritatē nō valeat. ⁊ vñ
inferiꝰ delectat: inde caliginē ad ſupna patiat. Apoca. iij.
Dicis q: diues. ſupbis loquit. ſum ⁊c̄. Et ſequit. ⁊ neſcis
q: tu es miſer/⁊ miſerabilis/⁊ pauꝑ/⁊ cecus. Apl'ꝰ vocat
pctā opa tenebrarū. dicēs Ro. xiij. Abijciamꝰ opera tene/
brarū. Aug. in lib. cōfeſſionū. Et nimis inflata facies clau
debat oculos meos. ❡ Occecat etiā auaritia. Exo. xxiij.
Nō accipies munera: q̄ excecāt etiā prudentes: ⁊ ſubuer/
tūt ꝟba iuſtoꝝ. Eccl'i. xv. Encenia ⁊ dona excecāt oculos
iudicū. xj. q. iij. pauꝑ. ⁊. c. quatuor. Paſtores hodie eccl'ie/
ꝑut cōiter/ceci ſunt vtraq̄ cecitate ignorātie ⁊ pcti. ⁊ ad/
implet illud Eſa. lvj. Oēs beſtie agri venite ad deuorā/
dū: vniuerſe beſtie ſaltus. ſpeculatores eiꝰ ceci oēs. Beſtie
demones/q̄ſi vaſtie a vaſtādo. pſ. lxxiij. Ne tradas beſtijs
aīas cōfitentiū tibi ⁊c̄. Beſtie agri/ſunt q̄ impugnāt acti
uos. Beſtie ſaltus/q̄ cōtēplatiuos. Speculatores prelati
ſunt. Eze. iij. ibi. Fili hoīs: ſpeculatorē dedi te domui iſr̄l.
Uñ pōt exponi lr̄a ſuperior. Cōtenebrati ſunt oculi nr̄i. i.
p̄lati: q̄ ſunt oculi in eccl'ia: ꝓſpicientes agēda ⁊ cauēda in
ſubditis. xciij. di. diaconi. j. ⁊. ij. ⁊ ex̄ de of. archi. ad hec. Et
de talibꝰ oculis dicit pſ. lxviij. Obſcurētur oculi. i. prelati
gloſ. eoꝝ ſubditoꝝ. ne videāt. xxxvij. di. §. vt itaq̄. vt cecis ce
cis ducatū prebētes/cū eis in foueā peccati pariter cadāt
Luc. vj. ⁊ pre. §. ⁊. xxxviij. di. q̄ ipſis. ⁊ ex̄ de eta. ⁊ q̄li. cū ſit.
Mat. xxiij. Duces ceci. excolātes culicē. camelū aūt gluti
tes. ⁊ ante p̄miſit in prea. c. Ue vobis duces ceci. ⁊ ſequit
ſtulti ⁊ ceci. ⁊ poſt ſequit. q̄d eñ maius eſt ⁊c̄. vbi Orig.
Quō aūt nō exiſtimant ceci: q̄ non vident q̄m nihil ꝓdeſt
tantū eſſe diſpēſatorē in rebꝰ minimis: quū ꝑncipalia ne
gligūtur. ❡ Sequit in Thren. Propter montē ſyō q: diſ
perijt. Mons ſyō eccleſia eſt ſpeculatiua dicta mons dñi.
Eſa. ij. Uenite aſcēdamꝰ ad montē dñi. Diſperijt in malis
filijs ſuis impudicis. pſ. lxxxij. Diſperierūt in endor: facti
ſunt vt ſtercus. vt. ſ. dixi in Thren. iiij. N. ſequit in ar. illo.
Uñ ⁊ ꝓpterea de terra viuētiū taliū memoria diſꝑibit.
pſ. cviij. Diſpereat de terra memoria eoꝝ. ❡ H Uulpes
deambulauerūt in eo. heretici multi i eccl'ia. ex̄ de purga.
ca. inter. Amb. ſup Lucā. Uulpes nunq̄ māſueſcit: nec eſt
alicui vſui aut cibo vtilis. ❡ Origeñ ſup cantica. Uulpes
eſt aīal qđ quū eſurit/apto ore ſe mortuū fingit. hereticꝰ
per abſtinētiā. Mat. vj. vt ſimplices deuorēt. ſimplicitatē
ſimulat doloſus. Mat. vij. Attēdite a falſis ꝓphetis q̄ in
conuēticulis occultis habitāt. C. de epiſ. ⁊ cle. cōuēticulā.
ex̄ de here. excōicamꝰ. j. §. adijcimꝰ. xxiiij. q. vlti. Fetet ꝑ do
ctrinā erroneā. Nō gradit ꝑ recta itinera veritatis. Inſi
dias tēdit/vt capiat ſimplices. ⁊ ita aues decipit ⁊ deuo
rat plena fraudis: in foueis ſemꝑ latere deſiderās: odore
tetro putēs: nūq̄ rectis itineribꝰ ſed tortuoſis anfractibꝰ
currēs: inſidias caſibꝰ (al's canibus) tendēs: q̄ oīa heretiv
cis cōueniunt. ❡ Amb. ſup Beati immaculati. Sāſon bi
nas vulpes tibi nexuit: ad quarū caudas faces colligauit
per hoc ſignās q̄ heretici linguā liberā habeāt ad latran
dū: ſed exitꝰ impeditos. ſinē vero fraudis ſue incēdio de
prauant. Cañ. ij. Capite nobis vulpes paruulas q̄ demo
liunt vineas. i. eccl'ias. Sicut vulpes habēt anhelitū feti
dū: ita heretici fetidā doctrinam. de talibus vulpibus ex̄.
de hereti. excōicamus. j. ⁊. c. excōicamus. ij. ⁊ de purga. ca.
inter ſolicitudines. in pn̄. ❡ Noīe etiam vulpiū doloſi et
ficti in eccleſia intelliguntur. vñ ſuper illud Mat. ⁊ Luce
ix. Uulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos. Aug. de
verbis dñi. Filius hoīs non habet vbi reclinet caput in
fide tua: q: doloſus es. quō enim doloſus ſequitur ſimpli
citatem. Item Greg. in moral. Uulpes valde fraudulen
ta ſunt animalia: que in foſſis aut ſpecubus abſcōdūtur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quūq; apparuerint:nūq̄ rectis itineribus/ſed tortuoſis currūt.volucres ꝓ alto volatu ſe ſubleuant. Nomine er go vulpium/doloſa atq; fraudulenta: noīe autem volu crum ſupba demonia deſignātur. ac ſi dicat/fraudulēta ⁊ elata demonia in corde tuo inueniūt habitationem.hu militas autem mea requiē in ſupba ⁊ doloſa mente non inuenit. ¶ Gualfredus. Quid nobis ꝓdeſt chriſtianos dici:⁊ eſſe potius antichriſtos: quid ꝓdeſt hoīes ab homi nibus appellari: ⁊ iudicio veritatis canes malitia: ſues immūdicia: vulpes aſtutia: vana gloria volucres reputa ri: Tales vulpes partes vulpiū.i.demonū erunt. ps.lxij. partes vulpium erūt. Sequitur. Tu aūt dñe in eternum pmanebis.ps.ci. Tu aūt idem ipſe es ⁊ anni tui nō defi cient.⁊ ſoliū tuū in generationē ⁊ generationē.ps.cxliiij. Regnū tuū regnū omniū ſeculoꝝ. ⁊ dñatio tua in oī ge. ⁊ gene. Quare in perpetuū obliuiſceris noſtri: Deus no ſter noſtri nō obliuiſcitur:ſed nos eius ꝓpter peccata no ſtra.vnde humano more loquit̃ Hiere.ij. Populus vero meus oblitus eſt mei dieb⁹ innumeris.ps.cxxxvi. Si obli tus fuero tui hieruſalem obli.dc.dextera mea. Exo.xxxij. in cantico Moyſi. Et oblit⁹es dñi creatoris tui.ps.lxxvi. aut obliuiſcet̃ miſereri deus.q.d.nō. Et iterū. Nūquid in eternū iraſceris nobis: ¶ Derelinques nos in longitu dine dieꝝ.ita ſi nos te dereliquerimus.ij. Paral̃.xv. Dñs vobiſcum q: fuiſtis cum eo:ſi queſieritis eū:inuenietis.ſi autez dereliqueritiſ eū:derelinquet vos. ¶ Cōuerte nos dñe ad te ⁊ cōuertemur.ps.lxxxiiij. Cōuerte nos deus ſa lutaris noſter.ps.lxvij.dixit dñs ex baſan.i.cōfuſione con uertam:cōuertam in ꝓfunduz maris/pnic. Thre.ij. Ma gna eſt ſicut mare contritio tua.ps.cxxv. Conuertere dñe captiuitatē noſtrā.ps.vi. Cōuertere dñe ⁊ eripe animam meā. Jo.vi. Nemo pōt venire ad me/niſi pater meus tra xerit eum.vbi Chryſo. Hic aūt inſiliūt Manichei dicen tes/q̄m nihil in nobis eſt poſitū. ſed hoc nō quod in no bis eſt deſtruit. Sed oſtēdit nos diuino auxilio indigen tes. Item Augu. Trahit pater ad filium eos qui ꝓpter ea credunt in filium/ quia cum cogitant patrem habere deum.deus em̄ pater equalem ſibi genuit filiū: ⁊ q̄ cogi tat atq; in fide ſua ſentit ac ruminat equalem eſſe pr̄i euz in quē credidit:ipm trahit pater ad filium. Item Augu. Nullum credimus ad ſalutem niſi deo inuitante venire. nullum inuitatuz ad ſalutem ſuā niſi deo auxiliante ope rari.nullum niſi orantem auxilium ꝓmereri. ¶ Et cōuer temur:in toto corde:in ieiunio/⁊ fletu ⁊c. Johe.ij.de pe. diſt.j.§.hoc idem.di.vij.nullus.ꝶ.ꝙ q̄uis. ⁊ cōuertemur. vtinā hic.ps.lxxij. Cōuertetur populus meus hic. in hac vita.ſed nō tardemus. Eccl̃i.v. Ne tardes cōuerti ad do minū.⁊ ne differas de die in diem. Aug. Ipſa res eſt que multos occidit:quū dicunt cras cras. ⁊ ſubito clauditur oſtium.⁊ remanſit foris cū voce corina:quia nō habuit gemituz colūbinū. cras em̄ cras/vox corina eſt. vñ con ſuetudinarij pctōres difficillime conuertuntur. Amos.j. Super tribus ſceleribus damaſci ⁊ ſup quatuor nō con uertam. Hiero. Primū pctm̄ eſt cogitare que mala ſunt. Scdm̄ cogitationibus acquieuiſſe ꝑuerſis. Tertium/qd̄ mente decreueris opere ꝯpleſſe. Quartū/poſt pecca tum non agere penitentiā:⁊ ſuo ſibi cōplacere delicto.de pe.diſt.j.ſuper tribus.⁊ di.ij ſicut tribus.quia aſſidue pec cantiū non miſeretur deus.xciij.diſ.diaconi.v.in fi. Oſee xiiij. Cōuertere iſrael ad dñm deum tuū: q̄m corruiſti in iniquitate tua. Ad hoc inuitat dñs Prouerb.j. Conuerti mini ad correctionē meam. Et niſi fuerimus cōuerſi:gla dium ſuū eterne dānationis vibrauit.ps.vij. Niſi cōuerſi fueritis gladium ſuū vibrauit. Cōuertamur ad eū:q: be nignus eſt. Johe.ij. Cōuertimini ad dñm deum veſtrum: q: benignus ⁊ miſericors eſt. Et ſequit̃. Et p̄ſtabilis ſuꝑ malitia ⁊c. Bern. Si ſupra modū peccaui:nō deſpero.q: ſupra modū doluit in quo reſpiro.ſi exacerbatur immani tate ſceleris noſtri:mitigabitur i dolore filij ſui. ¶ In noua dies noſtros ſicut a ꝓncipio. Typice.oratio Hiere. ſit pro iſta eccleſia que tātū defecit a perfectione ⁊ ſancti tate ſua: vt innouetur in plenaria ſanctitate: ſicut fuit in eccleſia ꝓmitiua.ſed iſta innouatio nō fiet:niſi prius fiat purgatio: ⁊ vitiorum eliminatio. vt adimpleatur illud Malach.iij. Et purgabit filios leui.ſcilꝫ clericos: ⁊ cola bit eos quaſi aurum ⁊ quaſi argentum: ⁊ erūt offerētes dño in iuſtitia ſacrificia: ⁊ placebit dño ſacrificium Juda ⁊ hieruſalem ſicut dies ſeculi ⁊ ſicut anni antiqui. q̄ ver ba exponūtur ab Hiero.l.diſt.⁊ purgabit.

¶ Articulus.iij.   A

HEc autem renoua tio eccleſie que fit per penitentiam.pul chre figurat̃.j. Machab.iiij. vbi Judas id eſt dñs papa vicarius chriſti deſcēdē tis de tribu Juda. Matth.j. Confeſſor eccleſie ꝓncipalis. Unde Judas interpretatur confitēs vel glorificans.ait fratribus ſuis.cardinalibus ⁊ p̄latis. ex̄ qui fi.ſint le.ꝑ venerabilem.§.ſunt autem.xcix.di.ecce. ex̄ de crimi.fal.ꝙ graui. Aſcendamus mūdare ſancta. q̄ quātum ad alios coinquinātur:nō quātum ad ſe.xlix.di. ſacerdotes.xv.q.fi.c.fi.quātum ad alios ſancta. Et reno uare. Et aſcēderūt ad montē ſyon.i.in eccl̃iam.i.intraue runt ad ſeipſos aſcendentes ſuꝑ ſe. Luce.xv. de filio ꝓdi go dicitur in ſe aūt reuerſus. vbi Amb. Bene autem in ſe reuertitur:qui a ſe receſſit.etem̄ quia ad dñm reuertitur: ſe ſibi reddit:⁊ q̄ recedit a chriſto:ſe ſibi abdicat. ¶ Aug. de ꝯſi.euange. In ſe aūt reuerſus eſt: quū ab eis que fo rinſecus fruſtra illiciūt ⁊ seducūt: in ꝯſcientie ſue interio ra intentionē reduxit. Et viderūt ſanctificationez deſer tam.ad lr̃am.i.eccl̃iam a ſanctitate corruiſſe. Uel.i.men tem a dei gr̃a derelictā. Oſee.ix. Ue eis quū receſſero ab eis. Et altare ꝓfanatū.ꝑ indigne in eo celebrātes.xlix.di. c.fi.ps.lxxviij. ꝓfanaſti i terra ſanctuariū eius. Uel.i.cor immūdis cogitationibus ⁊ affectionib⁹ repletū. Thre.ij. Repulit dñs altare ſuū tanq̄ execratum:eo ꝙ hō ſtatuit ſibi idolum pcti. vnde.j. Reg.xv.ſuꝑ illud Quaſi peccatū arioladi eſt repugnare:⁊ quaſi ſcelus idololatrie nolle acquieſcere,dicit expoſitor:. Idoluz hoīs eſt quicq̄d plus q̄ deum colit ac diligit.maledixit ſanctificatioī ſue. Ma lach.ij. Maledicā benedictionibus veſtris.j.q̄.maledi cam.i.maledicturū ſe eſſe predixit: niſi reconcilietur. Et ſequit̃.j. Macha.iiij. Et portas exuſtas.i.ſenſus ardenti illicitoꝝ deſiderio iā cōſumptos. Hiere.ix. Aſcēdit mors per feneſtras. Et in atrijs virgulta nata.i.mala opera ex terius ꝓcedentia. Et paſtophoria dirupta.i.loca in qui bus ſacerdotes coram dño ſacrificia comedebāt.i.medi tatiōes de vita eterna:q̄bus reficitur aīa. Job.xxxvi. Re quies mēſe tue erit plena pinguedine. Sciderūt veſtimē ta ſua.ꝑ contritionē.⁊ de pe.di.j.ſcindite. Et planxerunt plan ctu magno. Hiere.vj. Luctū vnigeniti fac tibi planctū ama rū.de pe.di.j.petrus.⁊.c.lachryme.in pn.di. Et poſuerūt cinerē ſuꝑ caput ſuū.ꝑ mortis ꝯſiderationem. Gen̄.xviij. Loquar ad dñm quū ſim puluis ⁊ cinis.de pe.di.j.predi xerat. Et ceciderūt in faciem ſuꝑ terram ꝑ humiliationē. Gen̄.iij. Reuertaris in terrā:quia puluis es ⁊c. Et excla mauerūt tubis. per confeſſionem. Eſa.xxiij. Frequenta canticū.ſcꝫ cōfeſſionis.ps.cxviij. Clamaui in toto corde meo. Et clamauerūt in celū.ꝑ cordis intētionē quā exau dit deus ps.xxxiij. Clamauerūt iuſti:⁊ dñs exaudiet eos. ¶ B Sequit̃ de emūdatione que eſt expiatio ⁊ execratio pctōꝝ. Et elegit ſacerdotes ſine macula.q: maculoſi nō de bent offerre.j.q.j.ſacerdotes. Leuit̃.xxj.xlix.di.hinc etem̄. Sine macula.ꝯſcientie. Job.xj. Si nō ꝑmanſerit in taber naculo tuo.ſcꝫ cordis.ps.xlvj. Sāctificauit tabernaculū ſuū al. Iniuſtitia: Tunc leuare poteris faciē tuā abſq; ma cula. Sine macula lingue. Jac.iij. Lingua cōſtituit̃ in mē bris nr̄is q̄ maculat totū corpus. Sine macula vite. Job xvj. Si adheſerit manibus meis macula: ſeram et alius comedat. Un̄ in canonica Jude. Odiētes eā q̄ carnalis